

Рішення КДК щодо матчу «Металіст» – «Карпати»

м. Київ, 2-9 серпня 2010 року

Присутні:

Голова КДК: Решко С.М.

Члени КДК: Зюнькін А.Г., Лутюк Д.М., Покрещук О.О., Щербань А.В., Юрченко Ю.І.

Присутні: Кочетов І.М., Гатауллін І.Ф., Старовойт В.К. – Комітет ФФУ з етики і Чесної гри, Кун Андреас – незалежний спостерігач УЄФА, Бандурко О.І. – перший віце-президент ФФУ, Стороженко С.М. – перший віце-президент ФФУ, Єфремов О.А. – генеральний директор ОПФКУ «Прем'єр-ліга», Бордюгова А.Ю. – начальник юридичного відділу ФФУ, Дегтярьов О.В. – делегат матчу, Шебек С.О. – арбітр матчу, Бойко С.М. – 4-й арбітр матчу, Маркевич М.Б. – головний тренер ФК «Металіст» Харків, Красніков Є.О. – заступник генерального директора зі спорту ФК «Металіст» Харків, Женюх О.В., Іщенко М.А., Кобін В.В., Мартишук Ю.В., Пшеничних С.М., Федорів В.М., Фещук М.І. – екс-футболісти ФК «Карпати» Львів, Коробко Д.В. – адвокат Іщенко М.А. і Кобіна В.В., Малина М.О. – представник ФК «Металіст» Харків.

Про висновки Комітету ФФУ з етики і Чесної гри стосовно порушень принципів Fair Play до та під час проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р.

Доповідач: Лутюк Д.М.

Слухали:

Інформацію відповідального секретаря Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ Лутюка Д.М. «Про висновки Комітету ФФУ з етики і Чесної гри стосовно порушень принципів Fair Play до та під час проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р.».

I. Сторони

- ТзОВ «КПФ «Карпати» – далі «Карпати» Львів;
- Димінський П.П. – почесний президент «Карпати» Львів;
- Дедишин І.М. – колишній генеральний директор «Карпати» Львів;
- Єфремов О.А. – генеральний директор «Карпати» Львів на момент проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р.; нині генеральний директор ОПФКУ «Прем'єр-Ліга»
- Лашенков С.М., Голодюк О.Ю., Годвін С., Іщенко М.А., Женюх О.В., Зеньов С., Кирильчик П.В., Кобін В.В., Кожанов Д.С., Кополовець М.М., Мартишук Ю.В., Налєпа М., Ощипко І.Д., Пшеничних С.М., Петрівський Т.С., Ткачук А.М., Федорів В.М., Фещук М.І., Худоб'як І.Я. – футболісти «Карпати» Львів на момент проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р.
- ВАТ «ФК «Металіст» – далі «Металіст» Харків;
- Красніков Є.О. – заступник генерального директора зі спорту «Металіст» Харків.

II. Фабула дисциплінарної справи

Нижче наведені основні важливі факти справи, встановлені під час розгляду питання Комітетом ФФУ з етики і Чесної гри (далі – КЕ), підготовки питання до розгляду КДК ФФУ на основі письмових пояснень та звернень сторін, а також усних пояснень. Додаткові факти, встановлені КЕ та КДК ФФУ, можуть також бути зазначені нижче.

19 квітня 2008 року відбувся матч 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що закінчився з рахунком 4:0 на користь «Металіст» Харків.

16 травня 2008 року почесним президентом ФК «Карпати» Львів Димінським П.П. було зроблено аудіо- та відеозапис розмови між футболістом Лашенковим С.М. (на той час футболістом «Карпати» Львів) та Димінським П.П., на якому футболіст Лашенков С.М. зізнається, що 19 квітня 2008 року матч 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів був проведений із порушенням принципів «Фейр Плей», а саме: футболісти ФК «Карпати» Львів за певні кошти, отримані ними від представника «Металіст» Харків Краснікова Є.О., програли матч ФК «Металіст» Харків згідно з відповідною домовленістю.

Як зазначає ФК «Карпати» Львів, відтоді у клубі проводилося внутрішнє розслідування можливого факту порушення принципів «Фейр Плей».

26 червня 2009 року до Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ надійшла заява футболіста Федоріва В.М. (Федорів Володимир Миколайович – далі за текстом Федорів В. або Федорів В.М.) щодо невиконання ТзОВ «КПФ Карпати» Львів умов контракту в частині невиплати йому певної винагороди за його працю.

9 липня 2009 року КДК ФФУ, розглянувши заяву Федоріва В.М., задовольнив вимоги футболіста та прийняв відповідне рішення. На засіданні представник ФК «Карпати» за дорученням, Єфремов О.А. на обґрунтування позиції клубу, крім іншого зазначив, що у задоволенні вимог футболіста необхідно відмовити, оскільки у клубі є підтвердження факту грубого порушення футболістом Федорівим В.М. принципів «Фейр Плей». Документальних підтверджень КДК ФФУ клубом не було надано.

Апеляційний комітет ФФУ у своєму рішенні від 31 липня 2009 року з цього приводу зазначив наступне:

...За даними Клубу, ситуація з порушенням «Fair Play» відбулася напередодні або в день гри ФК «Карпати» із ФК «Металіст» 19 квітня 2008 року й полягала у отриманні футболістом хабара в особливо великому розмірі.

За наявною в АК ФФУ інформацією про цей факт ФК «Карпати» не повідомляв Федерацію футболу України аж до моменту розгляду спору з Федорівим В.М. на КДК ФФУ щодо виплат цьому футболісту значних коштів.

При цьому при розгляді конфлікту з футболістом КДК ФФУ спеціально надавав час Клубу для підтвердження ситуації. Клуб жодних доказів своїх тверджень не надав.

На засідання Апеляційного комітету Клуб своїх представників не направив, жодних документів або пояснень на користь своєї правової позиції не надав.

Як вбачається із матеріалів справи, щонайменше станом на 1 липня 2009 року ФК «Карпати» мав певні докази щодо отримання футболістом хабара та порушення принципів «Fair Play» (абзац 4 листа Клубу від 22 липня 2009 року №492). Тобто ці докази Клуб мав до моменту розгляду спору з футболістом на КДК й мав можливість для надання відповідних доказів та/або пояснень на КДК, чого не було зроблено.

...Так чи інакше, відповідно до статей 24, 25 Регламенту Всеукраїнських змагань з футболу серед клубів Прем'єр-Ліги України сезону 2008/2009 рр., статей 29, 30 Дисциплінарних правил ФФУ, ФК «Карпати» мав негайно повідомити ФФУ, зокрема – Комісію з етики і Чесної гри про

інцидент, що мав місце, а вже відповідні органи ФФУ, переконавшись у наявності ознак злочину, мали б повідомити про це правоохоронні органи.

Тим не менш, маючи принаймні з 1 липня 2009 року невідомі досі докази хабара, ФК «Карпати» тільки під час розгляду справи про його борг футболісту на засіданні КДК 9 липня 2009 року повідомив про інцидент, хоча самих доказів так і не надав.

Вищенаведеним листом №492 від 22 липня 2009 року на адресу керівництва ФФУ Клуб офіційно повідомив про факт хабара, а також про те, що він своїм відповідним листом №422 від 01 липня 2009 року звернувся до прокуратури.

У той же час у листі прокуратури №244 від 30 липня 2009 року йдеться про повідомлення Клубом прокуратури про злочин, датоване 13 липня 2009 року.

До органів футбольного правосуддя не було надано навіть копії звернення ФК «Карпати» до органів прокуратури. З цього неможливо зробити висновок, чи в такому повідомленні висувуються певні «звинувачення» тільки Федоріву В.М. особисто, чи там фігурують й інші особи, які власне й давали або пропонували хабара. Це питання є принциповим, оскільки сам Федорів В.М. не є за своїм статусом службовою особою в сенсі частини 3 статті 368 Кримінального кодексу України, на яку посилається ФК «Карпати» у своєму листі №492 від 22 липня 2009 року.

Таким чином, ані на момент розгляду ситуації з футболістом на КДК ФФУ, так і в засіданні АК ФФУ з боку Клубу не було надано документів або інших доказів, які беззаперечно підтверджували б позицію ФК «Карпати».

У пункті 3 рішення від 31 липня 2009 року зазначив наступне: «Звернути увагу Комісії з етики і Чесної гри на ситуацію, що склалася з футболістом Федорівим В.М. та ФК «Карпати» в сенсі можливих порушень принципів Чесної гри для вивчення цього питання та реагування на нього».

На виконання пункту 3 рішення АК ФФУ від 31 липня 2009 року протягом серпня–грудня 2009 року органи здійснення футбольного правосуддя ФФУ, Комітет ФФУ з етики і Чесної гри та адміністрація ФФУ неодноразово зверталися до ФК «Карпати» Львів із проханням надати докази грубого порушення футболістом Федорівим В.М. принципів «Фейр Плей» та результати внутрішнього клубного розслідування. Однак ФК «Карпати» за цей період, попри неодноразові звернення ФФУ, так і не надав жодних документів на підтвердження своєї позиції.

Після низки засідань КДК ФФУ щодо невиконання «Карпати» Львів рішень органів здійснення футбольного правосуддя, 17 грудня 2009 року за невиконання рішень Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ від 19 липня, 5 і 19 листопада 2009 року та Апеляційного комітету ФФУ від 31 липня 2009 року, Контрольно-дисциплінарний комітет ФФУ прийняв рішення щодо заборони «Карпати» Львів реєструвати в ФФУ нових футболістів.

Листом від 21 січня 2010 року «Карпати» Львів направили апеляцію до Спортивного арбітражного суду в м. Лозанна (CAS) разом із аудіо- та відеозаписом розмови між футболістом Лашенковим С.М. (на той час футболіст «Карпати» Львів) та почесним Президентом ФК «Карпати» Львів Димінським П.П., на якому футболіст Лашенков С.М. зізнається, як зазначалось вище, що 19 квітня 2008 року матч 26-го туру 17 Чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів був проведений із порушенням принципів «Фейр Плей», а саме – футболісти «Карпати» Львів «здали» гру за певні кошти, передані з цією метою представником «Металіст» Харків.

22 січня 2010 року Єфремов О.А., генеральний директор ОПФКУ «Прем'єр-ліга» під час зустрічі з першим віце-президентом ФФУ Бандурком О.І. неофіційно, більш того – підкреслено конфіденційно передав йому аудіо- та відеозапис розмови між футболістом Лашенковим С.М. та почесним Президентом ФК «Карпати» Львів Димінським П.П., з проханням не «виносити сміття з хати», використати матеріал лише в межах справи Федоріва В.М., для її перегляду. Одночасно

він звернувся з проханням зняти заборону реєстрації «Карпати» Львів нових футболістів у ФФУ, хоча це з очевидністю не стосувалося повноважень Бандурка О.І.

Наступного тижня до ФФУ надійшли зі Спортивного арбітражного суду у м. Лозанна (CAS) матеріали справи «Карпати» Львів – Федорів В. М. разом із тотожним аудіо- та відеозаписом розмови між футболістом Лащенковим С.М. та почесним Президентом ФК «Карпати» Львів Димінським П.П.

1 лютого 2010 року, на найближчому засіданні Виконавчого комітету ФФУ, Президент ФФУ Суркіс Г.М. озвучив інформацію, що ФФУ було надано копію аудіо- та відеозаписів із підтвердженням факту порушення принципів «Фейр Плей» під час проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів.

Після цього засідання Виконавчого комітету ФФУ за рішенням останнього матеріали справи були передані Комітету ФФУ з етики і Чесної гри для розгляду.

12 лютого 2010 року ФФУ надала наявні матеріали справи щодо можливого порушення принципів «Фейр Плей» під час проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів до Генеральної прокуратури України з проханням, враховуючи характер можливих корупційних дій, надати допомогу в розслідуванні та порушити кримінальну справу.

Згідно розпорядження №49 від 12 лютого 2010 року першого віце-президента ФФУ Бандурка О.І., було створено робочу групу, яка 17 лютого 2010 року переглянула відеозапис матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів і відобразила у висновках певні ознаки, які могли свідчити про відсутність спортивної боротьби з боку «Карпат».

Комітетом ФФУ з етики і Чесної гри опитані учасники інциденту, причетні особи, експерти та отримані додаткові матеріали по справі. 10 березня 2010 року Комітет ФФУ з етики і Чесної гри затвердив свій висновок та передав матеріали справи до Виконавчого комітету ФФУ, який, заслухавши Висновок Комітету ФФУ з етики і Чесної гри, передав його разом із матеріалами справи до Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ.

III. Підготовка до розгляду дисциплінарної справи КДК ФФУ

КДК ФФУ отримав Висновки Комітету ФФУ з етики і Чесної гри, згідно з якими встановлені наступні факти, викладенні у поданні, на підставі якого було відкрито дисциплінарне провадження:

- 16.05.2008 р. у кабінеті Димінського П.П., Лащенков С.М., відповідаючи на низку запитань Димінського П.П., розповів, що гра 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, яка відбулася 19.04.2008 р., мала «договірний» характер;

- заступник генерального директора ФК «Металіст» Харків Красніков Є.О. запропонував Лащенкову С.М. домовитися з гравцями стартового складу ФК «Карпати» Львів щодо проведення матчу з ФК «Металіст» Харків без ведення спортивної боротьби з боку львівських футболістів. За це Красніковим Є.О. було запропоновано 110 000 доларів США;

- Лащенков С.М. повідомив Краснікову Є.О. про спільну позицію гравців львівського клубу щодо проведення матчу без ведення спортивної боротьби. Після цього він через невідомого посередника (особа у ході розслідування не встановлена) отримав біля готелю, де жили футболісти, 110 000 доларів США;

- ФК «Карпати» Львів не було надано до Комітету ФФУ жодного матеріалу власного внутрішнього розслідування;

- Напередодні матчу «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, тобто після 25-го туру чемпіонату України, ФК «Металіст» Харків, маючи 52 очки, займав третю сходинку турнірної таблиці, а ФК «Дніпро» Дніпропетровськ з 51 очком посідав четверту сходинку;

- 01.03.2010 р. у телефонній бесіді членів робочої групи Комітету ФФУ з етики з Лащенковим С.М. футболіст повністю підтвердив факт «договірного» матчу між командами «Металіст» – «Карпати». Надати Комітету ФФУ вищезазначену інформацію у письмовому вигляді футболіст відмовився. 16.03.2010 р. при особистій зустрічі з членами робочої групи Комітету ФФУ з етики, Лащенков С.М. заявив, що нічого підтверджувати або спростовувати не буде, що Димінський П.П. його обдурав, обіцяючи, що надана Лащенковим С.М. інформація про «договірний» матч нікому, ніде і ніколи не буде відома. Також він розповів, що приводом надання ним даної інформації було те, що Димінський П.П. залякав його невплатою заробітної платні протягом двох років, пообіцявши, у разі зізнання про «договірний» матч, надати футболісту статус «вільного» агента та й те, що кілька гравців команди, а саме – Мартишук Ю.В. і Худоб'як І.Я. вже розповіли Димінському П.П. про даний факт, і він у розмові з Лащенковим С.М. оперував уже відомою йому інформацією. Однак у своєму письмовому поясненні Лащенков С.М. відмовився написати, що, будучи заляканим Димінським П.П., він нібито «обмовив» команду. В своєму поясненні футболіст зазначив: «...Всё, что сказано мною П.П. Дыминскому в его кабинете 16 мая 2008 года, было сказано под давлением... Накануне он мне заявил, что у меня есть только один выбор: либо два года сидеть без зарплаты, либо сказать, что игра была договорной... и сразу получит статус «свободного агента» и спокойно уехать. Понимая, что у меня другого выхода нет, зная повадки Дыминского, я на следующий день в его кабинете (не зная, что меня записывают без моего ведома)... сказал, что игра была договорная ради того, что бы уехать из Клуба и зарабатывать деньги, которые президент Клуба не хотел мне платить. На самом деле «Металист» нас обыграл без подкупа. Красников мне накануне матча не звонил...» Після пред'явлення Лащенкову С.М. вищезазначеного диску, він іще раз підтвердив справжність такої бесіди, про що і вказав у своїх поясненнях;

- Опитаний 05.02.2010 р. у телефонному режимі Красніков Є.О. підтвердив, що знайомий з Лащенковим С.М. з 2006 р. і що інколи Лащенков С.М. звертався до нього з питань працевлаштування. Він повністю заперечував будь-які контакти з Лащенковим С.М. напередодні матчу 19.04.2008 р. Разом із тим, Красніков Є.О. розповів, що від футболіста Пшеничних С.М., який на даний момент є гравцем ФК «Металіст», йому стало відомо про те, що зі слів Федоріва В.М., Димінський П.П. шантажував останнього відеозаписом бесіди з Лащенковим С.М.;

- Пшеничних С.М. у своїх поясненнях Комітету ФФУ з етики від 09.03.2010р. заявив, що про будь-яке внутрішнє розслідування у ФК «Карпати» або про будь-який відео-, аудіозапис йому не відомо і що про факт їх наявності він дізнався зі ЗМІ лише у січні-лютому 2010 р.;

- Красніков Є.О. начебто у термін з 16 по 19 квітня 2008 р., тобто напередодні та під час матчу, перебував у м. Донецьк у готелі «Прага». Перевіркою даної інформації з'ясовано, що вона не відповідає дійсності. Красніков Є.О. у даний період перебував у Харкові. Це також підтвердили арбітри матчу Шебек С. та Цимбал С., які бачили Краснікова Є.О. в день матчу на стадіоні;

- Футболіст Федорів В.М. у своїх письмових поясненнях розповів про те, що вперше про нібито «договірний» характер матчу між командами «Металіст» – «Карпати» дізнався у липні 2008 р., перебуваючи на зборах в Угорщині. За словами Федоріва В., в Угорщині Димінський П.П., зібравши частину команди у складі Пшеничних С.М., Худоб'яка І.Я., Мартищука Ю.В., Фецука М.І., Кобіна В.В. та самого футболіста, ознайомив усіх із відео- та аудіозаписом своєї розмови з Лащенковим С.М., на якому останній розповідав про обставини вищезазначеного матчу. Після ознайомлення Димінський П.П. запропонував усім присутнім написати пояснення, однак Федорів

В. від цього відмовився. При опитуванні Федорів В. спростував слова Краснікова Є.О. про, нібито, його бесіду з Пшеничних С.М. щодо шаляажу футболіста вищезазначеним відеозаписом з боку Димінського П.П.;

- Опитані 09.03.2010р. футболісти Худоб'як І.Я. та Мартищук Ю.В. відмовилися від підтвердження обізнаності щодо будь-яких обставин «договірного» матчу та проведеного внутрішнього розслідування у клубі, розповівши лише про те, що у липні 2008 р., на зборах в Угорщині, Димінський П.П. ознайомив їх, Федоріва В.М., Пшеничних С.М., Фецука М.І. та Кобіна В.В. з відео- та аудіозаписом своєї розмови з Лаценковим С.М., на якому останній розповідав про обставини вищезазначеного матчу. Докладнішою інформацією, за їх словами, вони не володіють і ніхто з ними до цього дня про це не розмовляв. Комітет ФФУ з етики і Чесної гри отримав копії Постанов прокуратури Львівської обл. від 12.10.2009 р. та СДСБЕЗ Шевченківського РВ ЛМУ ГУ МВСУ у Львівській обл. від 01.12.2009 р. «Про відмову в порушенні кримінальної справи», де з показів Худоб'яка І.Я., зазначено, що: «...деякі гравці фактично здали гру, отримавши за це певні гроші в якості винагороди... ті гравці, які здали гру, отримали по 10 000 доларів США кожен, ймовірно від представника ФК «Металіст». Про те, що він давав показання у прокуратурі та міліції, Худоб'як І.Я. членів Комітету ФФУ не проінформував;

- 06.03.2010р. в особистій бесіді членів робочої групи Комітету ФФУ з Фецуком М.І. останній заперечив факт обізнаності щодо вищезазначеної справи, в тому числі і про події в Угорщині в липні 2008 р., де він був присутнім, про що заявляли Федорів В., Худоб'як І.Я., Мартищук Ю.В. та Кобін В.В. За словами Фецука М.І. про нібито «договірний» характер матчу йому стало відомо у січні-лютому 2010 р. зі ЗМІ;

- На особистій бесіді 01.03.2010р. з членами робочої групи Комітету ФФУ з етики Кирильчик П.В. заявив, що про ситуацію дізнався лише із ЗМІ у січні-лютому 2010 р. За даними керівництва ФК «Карпати», Кирильчику П.В. було дозволено за власні кошти викупити у клубу свій особистий контракт і перейти у червні 2010 р. до іншого клубу;

- Футболісти Іценко М.А. та Кобін В.В. відмовилися від особистої зустрічі з членами робочої групи Комітету ФФУ з етики, аргументуючи це тим, що спілкуватися налаштовані виключно через адвоката. У своїх поясненнях, переданих через адвоката, Іценко М.А. заперечив про свою обізнаність щодо обставин вищезазначеної справи, вказавши, що про розмову Димінського П.П. з Лаценковим С.М. дізнався виключно із ЗМІ у січні-лютому 2010 р. Футболіст Кобін В.В. у своїх поясненнях повідомив лише про факт ознайомлення Димінським П.П. влітку 2008 р. більшості гравців команди, що брали участь у матчі 19.04.2008 р., з відео- та аудіо записом розмови Димінського П.П. з Лаценковим С.М. За словами Кобіна В.В., це був єдиний відомий йому факт оприлюднення інформації, яка перевіряється Комітетом ФФУ з етики щодо «договірного» матчу;

- Гравці львівських «Карпат» Ощипко І., Зеньов С, Кожанов Д.С., Женюх О.В, Ткачук А.М., Голодюк О.Ю. та Петрівський Т.С. 09.03.2010 р. в особистих бесідах із членами робочої групи Комітету ФФУ з етики повністю заперечили будь-яку свою обізнаність щодо «договірного» матчу та проведення внутрішнього розслідування у Клубі;

- Футболісти Годвін С. та Кополовець М. з невідомих причин та без будь-яких пояснень для проведення бесід з членами робочої групи Комітету ФФУ з етики не з'явилися;

- 04.03.2010 р. з членами робочої групи Комітету ФФУ з етики і Чесної гри з власної ініціативи зв'язався польський футболіст Налєпа М. У телефонному режимі він заявив, що дійсно матч 19.04.2008р. між командами «Металіст» – «Карпати» був «договірним», і що за це команда отримала 110 000 доларів США. За словами Налєпи М., всі гравці стартового складу погодилися «здати» матч. Налєпа М. упевнено заявив членам робочої групи Комітету ФФУ з етики, що він особисто від Лаценкова С.М. отримав 10 000 доларів США, хоча в даному матчі участі не брав.

На його думку, він «не здавав» матч, оскільки не грав, а гроші отримав виключно тому, що мав високий авторитет у команді;

- *Налєпа М. підтвердив, що готовий, по можливості (за погодженням із керівництвом його клубу), прибути до м. Києва і засвідчити вищезазначене при особистій зустрічі. 10.03.2010р. на засіданні Комітету ФФУ з етики було прийнято рішення щодо відрядження членів робочої групи Комітету ФФУ до Польщі для зустрічі з Налєпою М.;*

- *16.03.2010 р. у наступній телефонній бесіді, під час якої погоджувалася дата зустрічі, футболіст знову впевнено і повністю підтвердив раніше надану ним інформацію щодо обставин «договірного» матчу та ще раз висловив готовність розповісти про це членам робочої групи Комітету ФФУ з етики при особистій зустрічі на території Польщі.;*

- *17.03.2010р. до робочої групи Комітету ФФУ надійшла інформація, що на Налєпу М. у Польщі здійснюється значний тиск із метою змусити останнього відмовитися від раніше наданої інформації. В той же день у телефонній розмові з членами робочої групи Комітету ФФУ Налєпа М. заявив, що не буде зустрічатися з представниками ФФУ, оскільки постійно перебуває в тренувально-змагальному режимі, що всі бесіди він буде вести виключно через власного адвоката, а все те, що він раніше розповів про «договірний» матч, було висловлено ним у стані алкогольного сп'яніння;*

- *10.02.2010р. на засіданні Комітету ФФУ з етики генеральним директором Прем'єр-Ліги України Єфремовим О.А. (у 2008 р. – генеральний директор ФК «Карпати» Львів) було заявлено, що до червня 2009р. він жодним чином не знав про факт «договірного» матчу та про будь-яке клубне внутрішнє розслідування з цього приводу, оскільки, за його словами, був віддалений від команди. У своєму ж листі за №112 від 18.02.2010р. він вже повідомив, що вперше, нібито, дізнався про порушення принципів Fair Play у матчі між командами «Металіст» – «Карпати» наприкінці квітня 2008 р. від президента ФФУ, який нібито про це заявив Димінському П.П. під час їх зустрічі у львівському ресторані і де Єфремов О.А. нібито був присутнім. Ця інформація щодо відповідних заяв Президента ФФУ – як нібито першоджерела повідомлення стосовно вищезазначеного «договірного» матчу, у ході розслідування справи підтвердження не знайшла;*

- *Разом із цим, Єфремов О.А. у вищезазначеному листі підтвердив раніше ним заявлене членам Комітету ФФУ, що про «договірний» матч йому стало відомо у червні 2009р., під час розгляду в КДК ФФУ справи про невиплату клубом «Карпати» грошової компенсації футболісту Федоріву В. У той же час, 26.02.2010р. в газеті «Український футбол» у своєму інтерв'ю Єфремов О.А. заявив, що він був обізнаний про клубне внутрішнє розслідування з приводу «договірного» матчу, і що керівництво «Карпат» приховувало цей факт від ФФУ та футбольної громади. І що саме він був ініціатором такого приховування. За його словами, він без погодження з Димінським П.П., у приватному порядку передав першому віце-президенту ФФУ Бандурку О.І. вищезазначені диски з проханням про нерозголошення їх існування та використання інформації, що записана на дисках, виключно для винесення прийнятного для ФК «Карпати» рішення КДК ФФУ по справі Федоріва В.*

Такі дії генерального директора Прем'єр-Ліги України Єфремова О.А. та його намагання приховати і сфальсифікувати реальний перебіг подій, а також повна його відстороненість у подальшому від розслідування даної справи ставили під сумнів відповідність його займаний посаді та жодним чином не сприяли об'єктивному встановленню істини;

- *Опитаний членами робочої групи ФФУ Президент ФФУ Суркіс Г.М. підтвердив факт зустрічі з Димінським П.П. наприкінці квітня 2008 р. у львівському ресторані, пояснивши, що бесіда проходила віч-на-віч, стосувалася виключно питань підготовки міста Львів до Євро-2012 і наявних проблем стадіону «Україна». При цьому жодної сторонньої особи під час бесіди не було;*

- Керівники ФК «Карпати», в особі почесного президента Димінського П.П. та генерального директора Дедишина І.М., у період з червня по жовтень 2009р. неодноразово в приватних бесідах та в офіційних листах, що направлялися на адресу керівництва ФФУ, заявляли про те, що Федорів В. порушив принципи Fair Play і що за це він не має права отримувати грошову компенсацію. Всі вимоги ФФУ надати будь-яку інформацію з даного приводу керівники ФК «Карпати» ігнорували, адресуючи представників ФФУ до Прокуратури Львівської області, куди клубом нібито були передані всі наявні матеріали з цього приводу. На засіданні Комітету ФФУ з етики 10.02.2010р. Дедишин І.М. заявив, що внутрішнє розслідування щодо «договірного» матчу клубом розпочалося після отримання керівництвом інформації з середини самої команди у травні 2008 р. Ним було зачитано епізод пояснень Худоб'яка І.Я., в якому йшлося про договірний характер матчу. Цю інформацію в особистій бесіді з членами робочої групи ФФУ підтвердив і Лащенко С.М., заявивши, що Димінському П.П. про первинний факт «договірного» матчу стало відомо від Мартищука Ю.В. та Худоб'яка І.Я.;

- У ЗМІ Дедишин І.М, як і Єфремов О.А., намагався первинний факт отримання інформації про «договірний» матч приписати керівнику ФФУ, який нібито у присутності Дедишина І.М. і Єфремова О.А. про це розповів Димінському П.П. Але у ході розслідування інформація Дедишина І.М. спочатку була не підтверджена самим Єфремовим О.А., який заявив, що він тільки один був присутній на вищезазначеній зустрічі, а потім – і іншими свідками бесіди Президента ФФУ з Димінським П.П., які повідомили, що зустріч проходила віч-на-віч за столиком ресторану, без присутності сторонніх осіб і з неможливістю почути зміст розмови з того місця, де перебували свідки та Єфремов О.А. Присутність Дедишина І.М. в той час у ресторані свідками була спростована;

- Димінський П.П. в особистій розмові з одним із членів робочої групи Комітету ФФУ 09.03.2010 р. розповів, що він не має жодного сумніву у «договірному» характері вищезазначеного матчу.

Керуючись вищенаведеними встановленими фактами Комітет ФФУ з етики і Чесної гри дійшов наступних висновків:

1) Зважаючи на наявні негативні прояви, що мають місце в українському футболі та пов'язані з незаконною мотивацією (винагородженням) окремих гравців команд-суперниць, арбітрів і їх асистентів та інших футбольних функціонерів, беручи до уваги занепокоєність вболівальників з приводу будь-яких позафутбольних ганебних дій, що впливають на результати матчів і принижують авторитет українського футболу, а також констатуючи безвідповідальність або бездіяльність окремих футбольних функціонерів та футболістів, отримані Комітетом ФФУ матеріали під час розслідування обставин матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків -«Карпати» Львів, що відбувся 19.04.2008 р., об'єктивно потребують уваги, а їх розгляд та оцінка мають стати дієвими застереженнями для всіх суб'єктів футбольної діяльності, які перебувають у правовому законодавчому полі держави і керівних футбольних інституцій.

2) Визнати матч 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, який відбувся 19.04.2008р. таким, що був проведений без ведення належної спортивної боротьби з боку гравців ФК «Карпати» та мав договірний характер.

3) Визнати дії заступника генерального директора ФК «Металіст» Харків Краснікова Є.О. такими, що не відповідають його посадовим обов'язкам, не сумісні для функціонера футболу та такі, що призводять до створення умов для корупційних дій і грубо порушують принципи «Fair Play». У результаті чого унеможливується забезпечення чесних умов проведення матчів і завдається певна шкода авторитету українського футболу.

4) Визнати дії футболістів Лащенко С.М., Іценка М.А., Кирильчика П.В., Пшеничних С.М., Фецука М.І., Федоріва В., Кобіна В.В., Налєпи М., Худоб'яка І.Я., Мартищука Ю.В., Ощипка І.,

Кожанова Д.С., Зеньова С, Кополовця М. та Годвіна С. такими, що грубо порушили принципи «Fair Play», призвели до відмови від чесної спортивної боротьби і не сумісні та ганебні для звання футболіста.

5) Визнати дії керівництва ФК «Карпати», зокрема Почесного президента клубу Димінського П.П., який, отримавши з середини команди відповідні докази про договірний характер матчу та провівши внутрішнє розслідування, в подальшому приховав цю інформацію від ФФУ, такими, що сприяють корупційним проявам та іншим негативним тенденціям, що мають місце в українському футболі.

6) Визнати дії, а в окремих випадках бездіяльність генерального директора Прем'єр-ліги України Єфремова О.А. (у 2008р. – генерального директора ФК «Карпати») такими, що несумісні із займаною посадою та не відповідають статусу посадової особи – футбольного функціонера найвищого рівня.

7) Визнати безконтрольність з боку керівництва ФК «Металіст» стосовно дій своїх підлеглих – посадових осіб клубу, що грубо порушують принципи «Fair Play» і призводять до поширення корупції в українському футболі.

8) Враховуючи вчинене Лащенковим С.М., Іценком М.А., Кирильчиком П.В., Пиєничних С.М., Фецуком М.І., Федорівим В., Кобіним В.В., Худоб'яком І.Я, Мартищуком Ю.В., Оципком І., Кожановим Д.С., Зеньовим С., Кополовцем М. та обізнаність гравців Налєпи М. і Годвіна С., що не грали у даному матчі, про посягання гравців стартового складу на дотримання принципів «Fair Play», але приховали від керівництва клубу та ФФУ, а також беручи до уваги той факт, що при розслідуванні матеріалів даної справи переважна більшість вищезазначених гравців (окрім Налєпи М. і Лащенкова С.М.) не сприяли об'єктивному встановленню істини та приховували відомі їм факти і інформацію або взагалі проігнорували зустрічі з представниками робочої групи Комітету ФФУ (Годвін С. і Кополовцев М.), вищезазначені футболісти підлягають накладенню відповідних дисциплінарних санкцій.

9) Враховуючи вчинене посадовою особою ФК «Металіст» Красніковим Є.О. щодо посягання на принципи «Fair Play», а також його нещирість при розслідуванні даної справи та фальсифікування матеріалів стосовно власного алібі, не рекомендувати професіональним футбольним клубам залучати Краснікова Є.О. для роботи у сфері футболу.

10) Враховуючи безвідповідальні дії Єфремова О.А., як однієї з найвищих посадових осіб професіонального футболу України, та його поведінку і нещирість при розслідуванні обставин договірного матчу, рекомендувати Об'єднанню футбольних клубів «Прем'єр-ліга України» на своїх зборах розглянути питання щодо невідповідності Єфремова О.А. займаній посаді.

11) Футбольні клуби «Карпати» Львів та «Металіст» Харків, за вини яких були порушені принципи «Fair play», підлягають накладанню штрафних і дисциплінарних санкцій.

12) Звернути увагу відповідних комітетів Федерації футболу України, Прем'єр-ліги та Професіональної футбольної ліги України на подальше проведення профілактичної роботи з керівництвом, тренерсько-адміністративним складом та гравцями професіональних футбольних клубів усіх ліг і рівнів, у тому числі – з корпусом арбітрів українського чемпіонату на своєчасне реагування на будь-яку негативну інформацію про корупційні дії щодо суб'єктів футбольного дійства й оперативне вживання вичерпних, у першу чергу, упереджувальних заходів, із метою викриття та недопущення таких проявів, які можуть впливати на додержання принципів «Fair Play».

13) Направити даний висновок Комітету ФФУ з етики і Чесної гри та наявні матеріали до Виконкому ФФУ для відповідного реагування.

Це подання, як зазначалося, було заслухане на засіданні Виконавчого комітету ФФУ 27 квітня 2010 року та скероване до КДК ФФУ для здійснення належного процесуального реагування.

Голова Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ, розглянувши зазначене подання 20 травня 2010 року, прийняв наступну ухвалу:

- 1. Відповідно до пункту 6 статті 58 Дисциплінарних правил ФФУ провадження по справі «Про висновки Комітету ФФУ з етики і Чесної гри щодо порушень принципів Fair Play до та під час проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р.» – відкрити.*
- 2. ФК «Карпати» Львів надати до КДК ФФУ в строк до 1 червня 2010 р. всі матеріали внутрішнього розслідування щодо можливого договірного матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р.*
- 3. Експертній комісії ФФУ надати КДК ФФУ в строк до 1 червня 2010 р. комплексний письмовий висновок щодо матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р. щодо того чи вели спортивну боротьбу футболісти ФК «Карпати» Львів під час матчу.*
- 4. Експертній комісії ФФУ надати КДК ФФУ в строк до 1 червня 2010 р. для перегляду найбільш показові кадри (скомпоновані) матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р., які доводять відсутність/наявність спортивної боротьби з боку футболістів ФК «Карпати» Львів під час матчу.*
- 5. Відрядити члена КДК ФФУ для ознайомлення з матеріалами слідства у прокуратурі Харківської області, Прокуратурі м. Києва, Прокуратурі Шевченківського району м. Львова та РВ ЛМУ ГУ МВС України у Львівській області в строк до 10 червня 2010 р.*
- 6. Юридичному відділу ФФУ надати обґрунтований правовий висновок стосовно тягаря і стандарту доказування в дисциплінарних справах у практиці мирового футболу щодо договірних матчів.*
- 7. Призначити дату засідань/засідання по мірі отримання матеріалів та готовності справи до розгляду.*

На виконання пункту 2 ухвали КДК ФФУ отримав лист від ФК «Карпати» Львів, у якому зазначається, що клубом уже передані до ФФУ всі наявні у клубі матеріали, хоча фактично ніяких матеріалів, окрім відео- та аудіо- запису розмови Димінського П.П. та Лашенкова С.М. та документів із Прокуратури Шевченківського району м. Львова надано не було.

Щодо пунктів 3 і 4 ухвали, Експертна комісія ФФУ поінформувала КДК ФФУ, що виконання пунктів 3 і 4 Ухвали не входить до її компетенції.

На виконання пункту 5 ухвали КДК ФФУ відрядив двох своїх членів до прокуратури Харківської області, Прокуратури Шевченківського району м. Львова та РВ ЛМУ ГУ МВС України у Львівській області, але, на жаль, державні органи не пішли назустріч та не надали додаткових матеріалів, що могли б допомогти розгляду питання. Процесуально ФФУ не мала змоги робити виписки з матеріалів кримінальних справ.

На виконання пункту 6 ухвали КДК ФФУ 28 липня 2010 року Юридичний відділ ФФУ надав обґрунтований правовий висновок стосовно тягаря і стандарту доказування в дисциплінарних

справах у практиці світового футболу щодо договірних матчів. Основні позиції правового висновку можна викласти наступним чином:

«1. Останнім часом у засобах масової інформації набули поширення твердження щодо того, що оскільки стосовно учасників інциденту нібито «договірного матчу», між ФК «Металіст» та ФК «Карпати» було відмовлено у порушенні кримінальних справ за відсутністю складу хабарництва, то й дисциплінарне провадження органами футбольної юрисдикції стосовно відповідних осіб не може бути здійснене.

Цей підхід є хибним з правової точки зору, оскільки хабарництво є злочином, до складу якого, у якості відповідної складової, входить спеціальний суб'єкт отримання хабара – посадова особа, або прирівняна до неї особа, наділена владними розпорядчими повноваженнями.

Футболісти не є спеціальними суб'єктами в сенсі статті 368 КК України. Тому, зокрема, відмова в порушенні кримінальних справ щодо футболістів та футбольних функціонерів, задіяних в організації договірного матчу (з отриманням футболістами винагороди за здачу гри) за відсутності в їхніх діях складу хабарництва не створює преюдиції для дисциплінарного провадження органами футбольного правосуддя.

2. Окрім того, предмет дослідження в дисциплінарному провадженні перед органами футбольного правосуддя є набагато ширшим, ніж об'єкт і загалом об'єктивна сторона такого злочину, як хабар.

Органи футбольного правосуддя є вільними в інтерпретації можливих проявів порушення принципу «Fair Play» («Чесної гри»), які встановлені статтею 5 Дисциплінарних правил УЄФА і відновлені в ст. 7 Дисциплінарних правил ФФУ. Вимоги до належної поведінки, яка відповідає етично-дисциплінарним стандартам у футболі, є набагато ширшими, ніж заборони, вміщені в Кримінальному кодексі України.

Дотримання принципу «Чесної гри», який передбачає в якості своїх складових принципи лояльності, порядності та спортивної змагальності є більш вибагливим стандартом поведінки, ніж передбачений Кримінальним кодексом України (не вчинення злочинів, прямо і вичерпно передбачених ним).

Порушення цього принципу у формах, які не підпадають під дефініції статей Кримінального кодексу, але є порушенням зазначених складових принципу «Чесної гри» з точки зору дискреційної оцінки органів футбольного правосуддя, на підставі нормативної і квазі-нормативної бази футбольної діяльності, можуть слугувати і слугують підставою для притягнення винних осіб до дисциплінарної відповідальності на підставі регламентних документів ФІФА, УЄФА, ФФУ та прецедентної практики CAS (Міжнародного спортивного арбітражу).

З цієї точки зору, знов таки, не встановлення правоохоронними органами підстав для порушення кримінальної справи жодним чином не перешкоджає накладенню дисциплінарних санкцій органами футбольного правосуддя за ті самі дії, які не були визначені злочинними з точки зору кримінального законодавства України.

3. Футбол, як і будь-який інший міжнародний вид спорту, як і будь-яка пов'язана з ним діяльність, регламентується передусім квазі-нормативними актами міжнародних організацій, які забезпечують організацію та проведення міжнародних футбольних змагань – ФІФА та УЄФА – та прецедентними рішеннями органів футбольного правосуддя цих організацій, а також Міжнародного спортивного арбітражу в Лозанні (далі за текстом CAS). На національні федерації футболу – члени УЄФА – автоматично покладається обов'язок дотримуватись принципів засад діяльності у футболі, встановлених УЄФА та забезпечувати покладення дисциплінарної відповідальності на осіб, задіяних у футболі, що вчиняють відповідні порушення.

Відступ від цих принципових засад та відмова від дисциплінарного переслідування за їх порушення неминуче можуть потягти єдино-можливий результат – відлучення національної футбольної організації від участі у міжнародних змаганнях з футболу міжнародними організаціями (відповідно УЄФА від європейських, ФІФА – від світових).

Тому в своїй дисциплінарній практиці органи футбольного правосуддя ФФУ, а саме КДК та АК ФФУ, мають керуватись передусім квазі-нормативними документами дисциплінарного характеру ФІФА, УЄФА та прецедентною практикою CAS.

4. Навіть у національній українській судовій практиці цей підхід свого часу здобув підтвердження у справі за позовом Г.Деметрадзе до ФФУ, в якій позивач намагався оспорити деякі положення квазі-нормативних актів ФФУ, і дана справа була визнана судом першої і апеляційної інстанції такою, що не підлягає судовому розгляду, зокрема, оскільки право грати у футбол чи бути задіяним у футболі на певних засадах і в певному обсязі не відноситься до тих цивільних чи конституційних прав, які можуть підлягати судовому захисту.

Ієрархічна вертикаль квазі-нормативних спортивних актів закріплює право певної спортивної спільноти (в даному випадку – футбольної) на визначення того, як ця спільнота бачить засади здійснення цієї діяльності і яким ступенем етичних характеристик та з яким ступенем вірогідності їх наявності має володіти суб'єкт такої діяльності.

Відтак вертикаль зазначених квазі-нормативних актів є автономною і не може бути змінена національним законодавцем чи національною судовою системою, бо один із суб'єктів міжнародної футбольної діяльності не може диктувати всій міжнародній спільноті – за якими етичними стандартами їй діяти і яку межу їх доведення вважати за належне.

Несприйняття міжнародних засад футбольної діяльності, як зазначалося, може призвести до єдиного результату – виключення суб'єкту футбольної діяльності певної країни, незгодного з цими засадами, з міжнародної футбольної діяльності.

Це прямо впливає з статей, відповідно, 13, 7бис Статутів ФІФА та УЄФА, якими на національні футбольні асоціації покладається неухильне дотримання актів зазначених організацій без жодних застережень чи обмежень.

5. Безпосередньо стосовно тягаря та стандарту доведення у справах дотичних до «замовних матчів», УЄФА та CAS сформулювали конкретні правила стосовно поширення на дисциплінарні провадження з цього предмету стандартів доведення, раніше сформульованих CAS стосовно дисциплінарних справ, пов'язаних із допінгом.

У цьому сенсі можна послатись на рішення Апеляційного комітету УЄФА від 27 травня 2009 року у справі ФК «Победа», Олександр Забранчич та ін. до УЄФА та на пов'язане рішення CAS від 15 квітня 2010 року у справі за позовом тих же осіб до УЄФА. В даній справі йшлося про «замовні матчі» між македонським клубом «Победа» та клубом із Вірменії «Пюнік», які відбулися під час кваліфікаційного раунду Ліги чемпіонів сезону-2004/2005. ФК «Победа» звинувачувалася УЄФА у програві через неспортивну боротьбу під час матчів із фінансових міркувань.

На підставі непрямих (опосередкованих) доказів (показів свідків, які безпосередньо не брали участь у передачі грошей, замовленні та не чули цього безпосередньо, вражень вболівальників та ін.) Апеляційний комітет УЄФА повністю відхилив апеляційну скаргу апелянтів і залишив чинним рішення Контрольно-дисциплінарного комітету УЄФА від 17 квітня 2009 року, яким було зупинено участь футбольного клубу «Победа» у будь-яких змаганнях під егідою УЄФА протягом 8 років, починаючи з сезону 2009/2010, та покладено санкції на Президента ФК «Победа» та колишнього гравця і капітана клубу у вигляді заборони виконання будь-якої діяльності у футболі довічно.

Апелянт у своїй скарзі до спортивного суду в Лозанні, зокрема, посилався на недостатню доведеність відповідних дисциплінарних порушень, на неможливість встановлення органами, чи казали свідки правду, та суперечливість, опосередкованість і недостатню конкретність свідчень, їх непереконливу доказову вагу тощо.

УЄФА у своїй відповіді від 3 вересня 2009 року, зокрема, зазначив, що він погоджується з тим, що тягар доведення наявності порушення лежить на УЄФА, однак щодо необхідного стандарту доведення, зокрема, беручи до уваги природу поведінки, яка стала предметом спору (серйозність порушення), УЄФА послався на прецедентну практику CAS при розгляді дисциплінарних справ, що стосувалися допінгу, і зазначив, що остання дозволяє встановлювати факти «до межі прийняттого для суддів переконання, враховуючи серйозність звинувачень, які висувуються» (“to the comfortable satisfaction of the Court having in mind the seriousness of allegation which is made” (CAS 2005/A/908 para. 6.2))...

У будь-якому випадку очевидно, що цей стандарт є набагато ширшим і більш дискреційним, ніж застосований у кримінальному провадженні, де будь-які сумніви мають тлумачитись на користь обвинуваченого, і обвинувачення може ґрунтуватись фактично лише на наборі доказів, які виключають розумні сумніви у винності особи у скоєнні правопорушення.

Принагідно зауважимо, що такий підхід є доволі логічним, зважаючи на специфіку футбольних відносин: логічно, що футбольна спільнота обирає людей та юридичних осіб тієї репутації, яку вона вважає за необхідну для членів своїх лав, вимагаючи від учасників футбольних відносин не просто відсутності кримінальної поведінки, а й утвердження своєю поведінкою найвищих етичних стандартів чесності, порядності, спортивної змагальності, підтримки найвищої репутації свого клубу, асоціації, національного і міжнародного футболу, зрештою – футболу як такого, як особливого соціального явища, покликаного на лише розважати, а й виховувати в соціумі найвищі моральні засади.

Слід звернути увагу також на те, що, як видно із вищенаведеної цитати і відповідної практики CAS, рівень доведення дисциплінарного порушення в сприйнятті УЄФА є гнучким і залежить від тяжкості інкримінованого порушення: чим тяжчим є обвинувачення, тим менше конкретизованості вимагається від доказування.

Наведемо тут цитату з відповіді УЄФА на апеляцію ФК «Победа», процитовану в пункті 33 рішення Спортивного суду у тій же справі:

«При застосуванні принципів лояльності, порядності та спортивної змагальності, які закріплені статтею 5 Дисциплінарних правил 2004 року, самого лише зовнішнього прояву неналежного дотримання було достатньо, щоб вважати, що принципи статті 5 Дисциплінарних правил були порушені і що немає необхідності встановлювати точний спосіб, у який матч було «замовлено»».

CAS підтримав таку позицію в окремому розділі зазначеного рішення: «Тягар доведення і стандарт доведення», зазначивши в пункті 85 згаданого рішення наступне:

«Приймаючи до уваги природу спірної поведінки та надзвичайну важливість боротьби з корупцією в будь-яких проявах у спорті а також зважаючи на природу й обмежені слідчі можливості керівних органів у спорті в порівнянні з національними офіційними правоохоронними органами, даний склад суду вважає, що справи, пов'язані з договірними матчами, мають розглядатись відповідно до послідовної прецедентної практики CAS у дисциплінарних справах стосовно допінгу.

Так, УЄФА має довести відповідні факти «до межі прийняттого для суддів переконання, враховуючи серйозність звинувачень, які висувуються» (“to the comfortable satisfaction of the Court having in mind the seriousness of allegation which is made” (CAS 2005/A/908 para. 6.2))».

З матеріалів згаданої справи ФК «Победа» проти УЄФА й оцінки Судом наданих показань свідків випливає, що Суд дійсно керувався суто суб'єктивним сприйняттям правдивості чи неправдивості, щирості чи нещирості, достовірності чи недостовірності показів того чи іншого свідка. Зокрема, прийнявши в якості доказу навіть покази свідка про почуту ним думку інших осіб про те, що матч було «продано». При цьому до уваги бралось суб'єктивне сприйняття свідком почутого ним, яке видалось суду таким, що заслуговує на довіру, і доказової ваги цього.

Водночас, CAS, керуючись тим же суб'єктивним стандартом прийнятного для суддів переконання, прийшов до висновку, що докази, на яких ґрунтувалось обвинувачення УЄФА стосовно капітана команди Здравецькі не достатньою мірою задовольняють суддів для їх переконання (див. п. 107, 108 згаданого рішення CAS)...

Як бачимо, цей приклад наочно демонструє, що стандарт доведення є дуже суб'єктивним і балансує на межі суб'єктивної впевненості членів органу, який розглядає справу в правдивості чи неправдивості тих чи інших свідчень, достатності чи недостатності переказу слів тієї чи іншої особи, яка була безпосереднім учасником подій, і то не саме по собі, а в контексті інших свідчень і картини справи в цілому. Це вимагає дуже уважного об'єктивного, але і доволі сміливого підходу від членів органу, які розглядають подібну дисциплінарну справу, для того, щоб, не прикриваючись формальними межами доведення, щиро висловити своє переконання щодо тих чи інших фактів як доведених.

... Слід зазначити, що в справі ФК "Победа", яка фактично є пілотною в царині покладення дисциплінарних покарань за замовні матчі на підставі опосередкованих доказів, обставини справи були такими, що стосовно конкретних гравців, які безпосередньо брали участь у грі не було конкретизованих даних чи доказів, навіть опосередкованих, яке конкретно коло гравців і в якій формі було задіяне у "здаванні" матчу, тому ні УЄФА, ні КАС не застосовували санкції до інших окремих гравців, суворо покаравши клуб у цілому шляхом відсторонення від міжнародних змагань під егідою УЄФА на 8 років.

б. Принагідно слід підкреслити, що в цьому ж таки рішенні CAS викладено постулат, що має прецедентне значення, стосовно серйозності такого порушення принципу «Чесної гри» як організація «договірного матчу».

Цьому присвячено пункти 78-80 рішення в яких зазначено:

"78. Жодне з положень Статуту УЄФА і Дисциплінарних правил 2004 р. не регламентує окремо "договірні матчі". Тим не менше, склад суду переконаний, що організація договірних матчів зачіпає саму суть принципу лояльності, порядності та спортивної змагальності, оскільки це явище несе в собі антиспортивний вплив на результат гри через спонукання гравців діяти не відповідно до їх спортивних можливостей, і за таку негідну поведінку вони отримують грошову винагороду.

Організація договірного матчу є обманом і складає явне порушення основоположних принципів, згідно з котрими мають проводитись спортивні змагання.

На цьому наголошувалось і в прецедентному праві CAS: "Суд підкреслює, що доволі очевидним є те, що чесність і порядність є засадничими моральними якостями, які вимагаються в будь-якій сфері життєдіяльності, бізнесу, і футбол не складає в цьому сенсі виключення. Але більш адресно склад суду вважає, що, коли йдеться про футбол, поняття порядності у застосуванні до футболу вимагає більшого ніж звичайний зміст понять чесності і порядності, з огляду на обидва аспекти – бізнесовий та спортивний. Склад суду вважає, що порядність у футболі нерозривно сутнісно поєднана з автентичністю результатів, і складає квінтесенцію того, що в сприйнятті громадськості, як окремі матчі так і чемпіонати в цілому мають бути правдивим тестом на найкращі спортивні, технічні, тренерські та управлінські здібності супротивників.

З огляду на високу соціальну значимість футболу в Європі, недостатньо того, щоби спортсмени, які змагаються, тренери, або менеджери були просто чесними: для громадськості має бути очевидно, що вони роблять все можливе, щоб перемогти, і, зокрема, клуби мають приймати управлінські або тренерські рішення, ґрунтуючись виключно на меті перемоги їхнього клубу над будь-яким іншим клубом" (CAS 98/2000 Athens & SK Slavia Prague v UEFA).

"79. Хоча організація договірних матчів і діяльність, пов'язана із ставками на результати матчів, була особливо підкреслена в якості одного з можливих проявів порушення ст. 5 Дисциплінарних правил лише в редакції Дисциплінарних правил 2008 року, склад Суду не має жодних сумнівів, що і до того діяльність, дотична до "договірних матчів", завжди складала порушення принципів лояльності, порядності та спортивної змагальності, а відтак – порушення принципу, передбаченого статтею 5 Дисциплінарних правил в редакції 2004 р. Подібна кваліфікація не оспорюється і апелянтом."

"80. Відповідно до статті 8 Дисциплінарних правил 2004 р. неспортивна поведінка так само як і порушення Статуту УЄФА та її регламентуючих документів підлягають покаранню шляхом накладання дисциплінарних санкцій.

Стаття 11 ДП 2004 передбачає, що дисциплінарні санкції можуть бути застосовані проти клубів, якщо "команда, гравець, офіційний представник чи член порушив ст. 5" ДП 2004р. (стаття 11, літера ф ДП 2004 р.). Додатково ст. 17 ДП 2004 р. передбачає, що: "Дисциплінарні органи визначають вид та міру дисциплінарних санкцій, що підлягають до застосування, виходячи з об'єктивних та суб'єктивних елементів, з урахуванням обтяжуючих та пом'якшуючих обставин".

Надалі в пп. 81-82-83 рішення робиться висновок, що і фізичні особи, і клуби, замішані в "договірних матчах" порушують принципи лояльності, порядності та спортивної змагальності і є суб'єктами дисциплінарних на ст.ст. 14 та 15 Дисциплінарних правил.

І надалі саме в контексті накладення санкцій дисциплінарним органом CAS якраз і наголосив у вищезацитованому п. 85 Рішення в справі ФК "Победа", що, зважаючи на природу спірного порушення і надзвичайну важливість боротьби з корупцією в спорті, стандарт доведення має бути специфічним, таким, як описано вище у відповідній цитаті.

В п. 115 того ж Рішення, оцінюючи санкцію, застосовану УЄФА до президента ФК "Победа" у вигляді довічної заборони займатись будь-якими видами діяльності, дотичними до футболу, Суд (CAS) визнав таку санкцію належною і пропорційною, наголосивши, що "організація замовних матчів є одним із найгрубіших можливих порушень принципу порядності в спорті".

Таким чином, виходячи з практики УЄФА та CAS, дисциплінарні органи ФФУ мають при розгляді дисциплінарних проваджень, предметом яких є "match fixing" (у широкому значенні – причетність до проведення та організації договірних матчів) виходити з того, що будь-яка причетність до такої: організація, участь, приховування відповідної інформації, перешкоджання розслідуванню відповідних фактів та їх неупередженість розгляду органами футбольної юрисдикції та інші подібні дії складають одне з щонайгрубіших порушень складових принципу Fair Play (Чесної гри) в його інтерпретації статтею 5 Дисциплінарних правил УЄФА та 7 Дисциплінарних правил ФФУ і дотичні до цього дії відповідних осіб і клубів підлягають дисциплінарному переслідуванню із застосуванням стандарту доведення до межі прийняттого для членів Контрольно-дисциплінарного комітету ФФУ переконання у доведеності їх дотичності до такого порушення, яка є адаптованою (пониженою), зважаючи на серйозність звинувачень, які висуваються.

Покладення дисциплінарних санкцій футбольною спільнотою на таких засадах, якщо це матиме місце, водночас не створить автоматично преюдиції для правоохоронних органів, які діють за іншими стандартами доведення вини.

Так само офіційно висловлена і зафіксована в процесуальних документах позиція правоохоронних органів щодо дій відповідних осіб преюдиційно не обмежує відмінної оцінки доказів або відмінних висновків про дотичні дії і події органами футбольного правосуддя».

7 червня 2010 року до ФФУ надійшов лист від УЄФА за підписом керівника відділу дисциплінарних служб Пітера Лімахера, у якому він повідомив, що до нього звернувся німецький адвокат, який представляє перед CAS «Карпати» Львів з листом, у якому йшлося про наявність багатоманітних матеріалів внутрішнього розслідування «Карпати» Львів інциденту «договірного матчу», зокрема про підтвердження «договірного» характеру матчу опитаними в процесі внутрішнього розслідування футболістів лінії оборони та інших футболістів, які підтвердили те саме, а також висловлювалось нерозуміння щодо пасивності ФФУ у дисциплінарному переслідуванні винних.

Цей лист німецького адвоката додавався до листа пана П.Лімахера, в якому, своєю чергою, висловлювалось певне здивування щодо зволікання з дисциплінарним розслідуванням, надавалось роз'яснення щодо визначення критерію доведеності у дисциплінарних справах та зазначалось про готовність УЄФА за необхідності надати підтримку у цій дисциплінарній справі. Наголосимо, що разом із цим УЄФА надав лист адвоката «Карпати» Львів де, серед іншого, зазначається й інформація, що не надавалася ФФУ, попри її неодноразові звернення – проведення внутрішнього розслідування, бесіди з футболістами, а також інформація, що не відповідає фактичним обставинам справи – звинувачення ФФУ у приховуванні фактів та навмисному затягуванні розгляду питання (ця інформація спростовується неодноразовими зверненнями ФФУ, Комітету з етики і Чесної гри та КДК ФФУ на адресу «Карпати» Львів з проханням надати відомості щодо можливого факту порушення принципів «Фейр Плей»).

У відповідь на лист Пітера Лімахера, КДК звернувся до УЄФА з проханням надати допомогу КДК: за можливості, отримати бетінг-експертизу та направити на засідання КДК ФФУ незалежного спостерігача УЄФА. УЄФА направив свого представника, який фактично брав участь у засіданні КДК у якості незалежного спостерігача УЄФА.

19 липня 2010 року КДК ФФУ додатково отримав заперечення ФК «Металіст» Харків проти Висновку Комітету ФФУ з етики і Чесної гри разом із клопотанням залучити до матеріалів справи документи, надані клубом, та запросити у якості свідків певних осіб.

Суть цих заперечень полягає у наступному:

Опис подій у Висновку Комітету ФФУ з етики і Чесної гри не підтверджений доказами, а зроблений на припущеннях щирості або нещирості суб'єктів футболу, що не є правовою категорією.

Прокуратурою Харківської області 14 квітня 2010 року винесено постанову про відмову в порушенні кримінальної справи, тобто, компетентним органом, який визначений законодавством України, встановлено відсутність факту підкупу гравців ФК «Карпати» Львів заступником генерального директора ВАТ «ФК «Металіст» Красніковим Є.О. за програш матчу від 19 квітня 2008 року між командами ФК «Металіст» Харків – ФК «Карпати» Львів.

Згідно з частиною 2 статті 73 Дисциплінарних правил ФФУ, сторони повинні довести обставини, на які вони посилаються, як на підстави своїх вимог чи заперечень.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях, а всі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

При цьому в запереченні «Металістом» фактично повністю ігнорувалася підхід УЄФА та CAS щодо того, що відсутність кримінального переслідування осіб за хабарництво чи взагалі за будь-який злочин чи відмова в кримінальному переслідуванні не є перешкодою для притягнення

винних осіб до дисциплінарної відповідальності органами здійснення футбольного правосуддя щодо порушення принципів Fair Play. А також що стандарт доведення вини при таких дисциплінарних провадженнях є інакшим, менш вибагливим і більш суб'єктивним (як зазначено у правовому висновку начальника юридичного відділу ФФУ Бордюгової А.Ю. з посиланням на відповідні неспростовні прецедентні рішення УЄФА та CAS – див. детальніше вище).

Так само в запереченнях ФК «Металіст» було надано викривлений опис доказової бази даної справи, яка містить, принаймні, певну кількість інформації, яка може бути розцінена як достатня щодо висновку про порушення тими чи іншими задіяними в інциденті особами Дисциплінарних правил ФФУ, не надано жодного аналізу відповідної доказової інформації, яка містилась у справі. Фактично позиція ФК «Металіст» ґрунтується на тому, що відсутні докази, які згідно до кримінально-процесуального законодавства були б достатніми для обвинувального вироку і подолання передбаченої Конституцією України презумпції невинуватості.

КДК ФФУ розроблено низку питань сторонам та свідкам справи та належним чином направлено для надання офіційних відповідей. Питання були направлені сторонам справи – фізичним особам, а також свідкам та причетним до справи особам, а саме (окрім сторін справи) Бандурку О.І., Стороженку С.М., Суркісу Г.М.

Відповіді були отримані від Бандурка О.І., Єфремова О.А., Краснікова Є.О., Стороженка С.М., Суркіса Г.М., Іщенка М.А., Кобіна В.В., Федоріва В.М. Від інших осіб (сторін справи) відповідей до КДК ФФУ не надходило. Усі відповіді долучені до матеріалів справи.

Єфремов О.А., Красніков Є.О., Іщенко М.А., Кобін В.В. та Федорів В.М. фактично підтвердили інформацію, яку надавали Комітету з етики і Чесної гри, а відповідь Стороженка С.М. головним чином стосувалася не суті та встановлення фактів справи, тому більш детально зупинятися КДК ФФУ не вважає доцільним.

Бандурко О.І. у своїй відповіді надав наступну інформацію:

- перед засіданням КДК ФФУ на початку липня 2009 року, до Бандурка О.І. зателефонував Димінський П.П., зазначивши, що у нього є матеріал, який свідчить про те, що Федорів В.М. – хабарник, ці матеріали ним передані до Львівської прокуратури, що ці докази залишатимуться в клубі, що він не бажає зніматися галасу через це та просив, щоб КДК ФФУ не ухвалював рішення на користь Федоріва В., переніс засідання, на яке буде направлено представника ФК «Карпати»;

- до січня 2010 року ніяких доказів щодо протиправних дій Федоріва В.М. з боку ФК «Карпати» надано не було;

- на Конгресі ФФУ у грудні 2009 року він виступив із заявою про те, що є непідтверджена інформація стосовно договірному матчу і що ФФУ прагне провести розслідування, проте, окрім голосливних заяв з боку ФК «Карпати», жодних документальних підтверджень немає;

- на численні запити з боку КДК ФФУ та Комітету ФФУ з етики та Чесної гри протягом липня 2009 – січня 2010 жодних документів, які б підтвердили заяву ФК «Карпати», не надходило;

- 22.01.2010 р. на прохання генерального директора ОПФКУ «Прем'єр-Ліга» Єфремова О.А. відбулась неофіційна зустріч, де Єфремов О.А. передав 2 компакт-диски (на одному відеозапис, на другому аудіозапис розмови між Почесним президентом ТзОВ «КПФ «Карпати» Львів Димінським П.П. та футболістом Лащенковим С.М.) та просив його закрити справу Федоріва, а диски нікому не показувати;

- переглянувши диски, Бандурко О.І. одразу завіз їх Суркісу Г.М., який, почувши, що записано на дисках, дивитись їх відмовився та розпорядився негайно передати їх у Комітет ФФУ з етики

та Чесної гри для розслідування, а його постійно інформувати про хід розслідування, дотримуючись всіх процедур у відповідності до положень ФФУ;

- 25 січня 2010 року зранку він викликав до себе Кочетова І.М., Лутюка Д.М. та Алюшина Д.М. З дисків були зняті копії та передані Кочетову І.М. та Лутюку Д.М. для проведення розслідування;

- з Міжнародного спортивного арбітражного суду ФФУ була отримана копія скерованої до нього ТзОВ «КПФ «Карпати» Львів апеляційної скарги, а також копії вищевказаних дисків та розшифровка записаної розмови між Димінським П.П. та Лащенковим С.М.;

- 22 січня 2010 року на адресу Голови АК ФФУ надійшов лист з ФК «Карпати», в якому було повідомлено про те, що клуб має в своєму розпорядженні диски, які підтверджують, що Федорів В.М. брав участь у договірному матчі та містилося прохання переглянути всі рішення дисциплінарних органів ФФУ по цій справі за нововиявленими обставинами;

- 1 лютого 2010 ця інформація (про факт можливого порушення принципів Fair Play) була озвучена на Виконкомі ФФУ – тобто, стала широковідомою, в той же вечір до Бандурка О.І. зателефонував Єфремов О.А. та обурювався, чому він не дотримався домовленості та конфіденційну інформацію розголосив. Єфремов О.А. був дуже незадоволений, проте ніяких погроз не висловлював, а тільки намагався переконати приховати цю інформацію і казав, що подальше розслідування дуже негативно вплине на його імідж, імідж Суркіса Г.М., вітчизняного футболу та України, особливо напередодні Євро-2012. В обмін на нерозголошення інформації з дисків просив його сприяти скасуванню рішення КДК ФФУ щодо заборони здійснювати трансферну діяльність клубу «Карпати», яке було прийнято в якості санкції за непогашення заборгованості по заробітній платі Федоріву В.М.

- також телефонував і Димінський П.П., намагаючись переконати «не виносити сміття з хати». Єфремов О.А. та Димінський П.П. були впевнені, що диск не буде обнародований, а на меті мали лише «тихе» припинення провадження щодо Федоріва В., щоб не виплачувати йому заборгованість. Коли інформація все ж таки набула розголосу – ФК «Карпати» розпочало інформаційну війну в ЗМІ саме проти ФФУ;

- 12 лютого 2010 р. ФФУ направила звернення в Генеральну прокуратуру України, де детально був описаний хід подій щодо розслідування ФФУ інциденту з можливо договірним матчем. Зроблено це було за розпорядженням Суркіса Г.М. До цього звернення були прикладені всі копії листів від ФК «Карпати» на адресу ФФУ, та листів ФФУ на адресу ФК «Карпати». В цьому зверненні Бандурко О.І. просив витребувати матеріали у Львівській прокуратурі щодо того, чи звертався дійсно туди ФК «Карпати» із заявою, чи відкрита кримінальна справа тощо;

- Генеральна прокуратура України повідомила, що кримінальна справа у Львівській обласній прокуратурі закрита. В свою чергу ФК «Карпати» звинуватив ФФУ, що саме за її вказівкою у Львівській прокуратурі справа була закрита;

- всі подальші коментарі цього інциденту з боку діючого керівництва ФК «Карпати» та його колишнього генерального директора Єфремова О.А. зводилися до того, що вони розраховували «закрити справу Федоріва» без розголосу, в цих коментарях прослідковувався прихований шантаж ФФУ, він чітко простежується також і в їх листах на адресу ФФУ.

Суркіс Г. М. у своїй відповіді надав наступну інформацію:

- наприкінці квітня 2008 року, перебуваючи з інспекторами УЄФА у Львові, він зустрічався вічна-віч у ресторані з Димінським П.П. та під час зустрічі обговорював лише питання підготовки міста Львова до проведення Євро-2012. Поодаль, біля барної стійки, звідки неможливо було чути зміст розмови, поруч із його охороною сидів Єфремов О.А. Дедишина І.М. у ресторані не було;

- жодної інформації щодо можливого договірного матчу між командами ФК «Металіст» – ФК «Карпати» на момент бесіди Суркіс Г.М. не мав;

- вперше про можливе порушення принципів Fair Play Федорівим В.М. він дізнався влітку 2009 року, під час розгляду «питання Федоріва» від Бандурка О.І., який розповів, що Димінський П.П. заявив, що Федорів В.М. грубо порушив принципи Fair Play, але жодних підтверджуючих документів не надав;

- 22 січня 2010 року до нього приїхав Бандурко О.І. та сказав, що привіз передані Єфремовим О. А. диски із записом розмови Димінського П.П. з Лащенковим С.М. Не переглядаючи їх, Суркіс Г.М. розпорядився передати їх у Комітет ФФУ з етики і Чесної гри для проведення розслідування, про що його інформувати.

- 1 лютого 2010 року на засіданні Виконавчого комітету ФФУ він оприлюднив цю інформацію та Виконком дав вказівки щодо проведення відповідного розслідування Комітетом з етики і Чесної гри.

Ухвалою від 5 липня 2010 року КДК ФФУ встановлює датами розгляду справи 2-3 серпня 2010 року. Про дату засідання всі сторони поінформовані належним чином та запрошені взяти особисту участь у ньому.

ФК «Карпати» Львів поінформували КДК ФФУ про неявку на засідання КДК ФФУ представників та футболістів клубу.

IV. Розгляд справи на засіданні КДК ФФУ

Ухвалою КДК ФФУ засідання призначено на 2-3 серпня 2010 року.

Викликані сторони:

- ТзОВ «КПФ «Карпати» – далі «Карпати» Львів;
- Димінський П.П. – почесний президент «Карпати» Львів;
- Дедишин І.М. – колишній генеральний директор «Карпати» Львів;
- Єфремов О.А. – генеральний директор «Карпати» Львів на момент проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р., нині генеральний директор ОПФКУ «Прем'єр-Ліга»;
- Лащенков С.М., Голодюк О.Ю., Годвін С., Іщенко М.А., Женьох О.В., Зеньов С., Кирильчик П.В., Кобін В.В., Кожанов Д.С., Кополовець М.М., Мартишук Ю.В., Налєпа М., Ощипко І.Д., Пшеничних С.М., Петрівський Т.С., Ткачук А.М., Федорів В.М., Фещук М.І., Худоб'як І.Я. – футболісти «Карпати» Львів на момент проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р.
- ВАТ «ФК «Металіст» – далі «Металіст» Харків;
- Красніков Є.О. – заступник генерального директора зі спорту «Металіст» Харків.

За клопотанням сторін та за власної ініціативи запрошені свідки та експерти:

1. Бандурко О.І.
2. Бойко С.М.
3. Бордюгова А.Ю.
4. Волик С.В.
5. Гатауллін І.Ф.
6. Гайворонський І.Г.
7. Дегтярьов О.В.

8. Кочетов І.М.
9. Літвінов Г.Ю.
10. Маркевич М.Б.
11. Старовойт П.К.
12. Стороженко С.М.
13. Суркіс Г.М.
14. Цимбал С.Ю.
15. Шебек С.О.
16. Яремченко В.І.
17. Ярославський О.В.

На засідання КДК ФФУ не з'явилися:

- Керівництво «Металіст» Харків – Ярославський О.В. і Волик С.В. – без зазначення причин;
- Футболісти (які на момент розгляду питання є діючими футболістами клубу) та керівництво «Карпати» Львів – Димінський П.П., Дедишин І.М., Годвін С., Голодюк О.Ю., Зеньов С., Кожанов Д.С., Кополовець М.М., Ощипко І.Д., Петрівський Т.С., Ткачук А.М., Худоб'як І.Я. – як зазначено у листі клубу від 28 липня 2010 року, через щільний графік зустрічей у національному чемпіонаті та Лізі Європи УЄФА;
- колишні футболісти «Карпати» Львів Лашенков С.М., Налєпа М. – без зазначення причин;
- Президент ФФУ – Суркіс Г. М. – через закордонне відрядження; до засідання надав письмові пояснення.
- колишній головний тренер «Карпати» Львів – Яремченко В.І. – через щільний робочий графік;
- офіційні особи матчу – Гайворонський І.Г., Літвінов Г.Ю., Цимбал С.Ю. – через щільний робочий графік.

На засідання запрошений та брав участь представник УЄФА Андреас Кун у якості незалежного спостерігача УЄФА.

Під час засідання голова Комітету ФФУ з етики і Чесної гри Кочетов І. М. надав пояснення, якими підтвердив вищевикладені висновки Комітету.

Були заслухані футболісти Женюх О.В., Іщенко М.А., Кобін В.В., Мартишук Ю.В., Пшеничних С.М., Федорів В.М., Фещук М.І., які зазначили, що матч ними особисто не продавався. Проте дані свідчення були оцінені членами КДК ФФУ як нещирі, неправдиві, невідверті; склалося враження, що футболісти перебувають під стороннім тиском, та, нарешті, усвідомивши можливі наслідки допущеного порушення, бояться відповідальності.

Інформація Комітету ФФУ з етики і Чесної гри, про те, що запис розмови між Димінським П.П. і Лашенковим С.М. дійсно мав місце, на засіданні була підтверджена членом Комітету ФФУ з етики і Чесної гри Гатауллінім І.Ф., який зазначив, що в особистій бесіді Лашенков С.М. йому як людині, що зіграла свого часу важливу позитивну роль у його житті та яку він поважає і якій довіряє, підтвердив, що не тільки запис дійсно мав місце, а і що інформація на цьому записі відповідає дійсності.

Худоб'як І.Я. – КДК ФФУ оцінив інформацію Комітету з етики і Чесної гри згідно якої, футболіст Худоб'як І.Я. відмовився від підтвердження обізнаності щодо будь-яких обставин «договірною» матчу та проведеного внутрішнього розслідування у клубі, розповівши лише про те, що у липні 2008 р. на зборах в Угорщині, Димінський П.П. ознайомив їх (Федоріва В., Пшеничних С.М., Фещука М.І. та Кобіна В.В.) з відео- та аудіозаписом своєї розмови з Лашенковим С.М., на якому останній розповідав про обставини вищезазначеного матчу.

У той же час, згідно постанов прокуратури Львівської обл. від 12.10.2009 р. та СДСБЕЗ Шевченківського РВ ЛМУ ГУ МВСУ у Львівській обл. від 01.12.2009 р. «Про відмову в порушенні кримінальної справи», Худоб'як І.Я., зізнається, що: «...деякі гравці фактично здали

гру, отримавши за це певні гроші в якості винагороди... ті гравці, які здали гру, отримали по 10 000 доларів США кожен, ймовірно від представника ФК «Металіст».

Тому КДК надає переважну вагу свідченнями Худоб'яка І.Я. у прокуратурі Шевченківського району м. Львова, де він давав свідчення під загрозою кримінальної відповідальності в разі надання неправдивих свідчень.

Налєпа М. – були проаналізовані всі три пояснення, надані футболістом Налєпою М. У ході першої вищезгаданої телефонної бесіди, яка відбулася з його ініціативи після отримання запиту від Комітету ФФУ з етики і Чесної гри Федерацією футболу Польщі, Мацей Налєпа повністю підтвердив договірний характер матчу, пояснив у деталях – скільки і чому отримав саме він за цей матч, не зважаючи на те, що не був особисто на полі. Підтвердив, що гроші розподілялися серед гравців основного складу саме за програш матчу. Згодом під час другої бесіди з Налєпою М., коли обговорювалась можливість отримання у нього у Польщі письмових пояснень, він знов таки підтверджував зазначену інформацію широко і беззаперечно. Коли ж Комітет з етики уточнював нюанси поїздки вже в третій розмові, Налєпа М. раптово відмовився від попередніх пояснень, від зустрічі, від надання будь-яких пояснень без свого адвоката і пояснив, що попередні свідчення давав у стані алкогольного сп'яніння.

Однак всі три особи, які були присутні при гучномовному телефонному зв'язку з Налєпою М. при перших двох розмовах абсолютно виключають те, що при перших двох розмовах Налєпа М. був у стані алкогольного сп'яніння і знаходять таке пояснення абсолютно абсурдним. Це на засіданні КДК ФФУ підтвердили Кочетов І.М., Гатауллін І.Ф., Старовойт В.К. Водночас на записі третьої розмови з Налєпою М. чути, що він наляканий, говорить нещиро, під тиском. Члени КДК ФФУ саме так, за своїм внутрішнім переконанням, також оцінили покази Мацея Налєпи, первинні та вторинні як правдиві, а відмову від них як нещире – таку, що не відповідає дійсності.

Вірогідність сприйняття футболістами, які давали свідчення нещиро, невідверто, за суб'єктивним сприйняттям КДК ФФУ – під тиском можливих негативних наслідків інакших їх показів як реально загрозливих, підтверджується поясненнями свідка Маркевича М.Б., який мав конфлікт із Димінським П.П., якого він підозрює навіть у факті спалювання його будинку, коли він свого часу залишив клуб «Карпати» Львів, де раніше працював тренером. При чому висловив цю підозру відверто на засіданні КДК ФФУ.

Про замовний характер матчу свідчать і такі фактичні обставини, з'ясовані в ході розгляду справи, що згідно показів футболіста Пшеничних С.М. матч для керівництва «Карпат» носив принциповий характер, що підтвердив і свідок Маркевич, через те, що існував конфлікт між Маркевичем М.Б. та Димінським П.П., який перейшов із «Карпат» до «Металіста», що Димінський П.П. через це обіцяв додаткове преміювання гравців «Карпат» за вигравши матч. Натомість поведінка команди ФК «Карпати» під час матчу не відповідала, на думку КДК ФФУ, звичному стилю гри «Карпат», нормальному веденню спортивної боротьби, а тим більше покращеній грі, стимульованій обіцянкою підвищених премій з боку Димінського П.П.

Свідчення осіб, опитаних у ході розгляду справи, які заперечували замовний характер матчу, видаються нещирими, неправдивими і рясніють суперечностями.

Так із пояснень футболістів фактично випливає, що ніякого внутрішнього розслідування не проводилося. Натомість керівництво «Карпати» повідомило CAS і ФФУ протилежну інформацію.

Суперечливість пояснень опитаних футболістів особливо наочно проявилася щодо факту ознайомлення членів команди із записом розмови Димінського П.П. з Лашенковим С.М. на тренувальних зборах в Угорщині. Футболістами надані невірогідні пояснення, оскільки вони не могли пояснити, для чого давався для прослуховування запис, більше того, частина футболістів

підтвердила інформацію про подальше обговорювання щодо запису, інша частина цю інформацію не підтвердила.

Абсолютно невірогідними є ті пояснення, в яких футболісти говорили, що начебто ця інформація не видавалася їм важливою настільки, що вони навіть не обговорювали її між собою, що керівництво, зокрема Димінський П.П., не надавав їй особливого значення, а продемонстрував наче мимохідь, проміж іншими справами й питаннями, бо, звичайно, такий принциповий матч, будучи зданим, не міг розглядатися Димінським П.П. як дещо прохідне, інакше він би не робив відповідний запис взагалі і не демонстрував би його футболістам. Та зважаючи на принциповість матчу, уявити собі цілком спокійну реакцію Димінського П.П. на факт даного матчу в світлі даних показів Маркевича М.Б. неможливо.

Свідок Стороженко С.М., заявлений «Металіст» Харків начебто як свідок обставин справи – присутність на матчі, розмови з учасниками подій тощо, фактично не повідомив жодних фактологічних обставин, які б мали значення для розгляду справи, а натомість дав юридичну оцінку можливості притягнення до дисциплінарної відповідальності за наявності постанов прокуратури про відмову у порушенні кримінальних справ. Тобто фактично Стороженко С.М. виступав не у якості свідка, а у якості експерта. До матеріалів справи за його клопотанням був долучений викладений письмово виступ.

Красніков Є.О. на засіданні себе вів зухвало, з викликом. Під час з'ясування обставин виявилось, що докази відсутності Краснікова Є.О. в Харкові в день та напередодні матчу – непереконливі, бо він визнав, що то не він оплачував проживання у готелі «Прага» у м. Донецьк, а тому довідка про його проживання у м. Донецьк (єдиний доказ, яким він підтверджував там своє перебування) жодним чином не свідчить про його перебування в Донецьку. Асистент арбітра матчу Цимбал С.Ю. у письмових свідченнях підтвердив, що бачив Краснікова Є.О. в день гри на стадіоні. Арбітр матчу Шебек С.О. усно підтвердив Комітету ФФУ з етики і Чесної гри, що також бачив у день гри Краснікова Є.О., письмово цю інформацію спростував, а на засіданні зазначив, що через 2 роки точно не зможе згадати, при цьому поведився знервовано та уникав прямих відповідей на запитання.

Інформація, надана футболістами, суперечить свідченням «Карпати» Львів, наданими в УЄФА, в яких зазначається, що внутрішнє розслідування клубом проводилося. У CAS по справі Федоріва В.М. «Карпати» Львів підтверджують факт порушення принципів Fair Play.

Щодо Єфремова О. А. – судячи з його виступу на засіданні КДК ФФУ, він досі не розуміє невідповідності принципам Fair Play своїх дій. Замовчування факту порушення принципів Fair Play та, як наслідок, не притягнення до відповідальності винних осіб – є саме по собі фактом порушення принципів Fair Play. На засіданні він знову підтвердив, що вважає, що конфлікт не слід роздмухувати, що він конфіденційно передав Бандурку О.І. диски із записом розмови Димінського П.П. з Лашенковим С.М. із проханням «не виносити сміття з дому», з метою використання дисків тільки для закриття справи «Федорів В.М. – «Карпати» Львів». Іншими словами, цілком надання дисків було закриття справи щодо фінансового спору «Карпати» Львів з Федорівим В., приховуючи важливий доказовий матеріал для поширення у «вузькому» колі осіб, тим самим заважаючи його переданню відповідним органам для здійснення належного розслідування та притягнення до відповідальності усіх осіб, винних в організації та проведенні «догвірного» матчу.

3 серпня 2010 року на засіданні, після заслуховування свідків і сторін, було прийнято рішення продовжити розгляд питання 9 серпня 2010 року без виклику сторін.

V. Висновки та їх обґрунтування

На підставі досліджених матеріалів, пояснень свідків, сторін, експертів, носіїв інформації, наявних у справі, КДК дійшов висновку, що матч 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу

(сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р., був проведений з порушенням норм спортивної етики та носив договірний характер.

КДК, оцінивши наявні матеріали, ознайомившись із записом та заслухавши правовий висновок юридичного відділу ФФУ, керуючись настановами CAS, що при розгляді дисциплінарних справ, що стосувались допінгу та замовних матчів, стандарт доведення дозволяє встановлювати факти «до межі прийнятної для суддів [членів дисциплінарних органів] переконання, враховуючи серйозність звинувачень, які висуваються» приходять до висновку про доведеність факту замовного матчу, організації програшу матчу ФК «Карпати» за гроші та порушення низки елементів Fair Play особами, причетними до справи – участь у цьому футболістів ФК «Карпати», керівництва ФК «Карпати», співробітника ФК «Металіст» Краснікова Є.О. та вважає за необхідне притягнути їх до дисциплінарної відповідальності.

При цьому особами, причетними до справи, була порушена низка положень, а саме: частини 1-7 глави 2 «Регламент поведінки» Кодексу ФФУ з етики і Чесної гри «Чесна гра – дисципліна і повага»; стаття 5 Дисциплінарних правил УЄФА; частина 1 статті 4, частина 2 статті 7, частина 2.12 статті 8, частини 1.17, 1.18 статті 21, стаття 28, частина 2 статті 60 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), стаття 4, частина 2 статті 7, частина 2.12 статті 8, частина 1.10 статті 24, частина 2 статті 31, частина 2 статті 66 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року).

Зазначене підтверджується:

- відеозаписом розмови між футболістом Лашенковим С.М. (на той час футболіст «Карпати» Львів) та почесним Президентом ФК «Карпати» Львів Димінським П.П., на якому футболіст Лашенков С.М. зізнається, що 19 квітня 2008 року матч 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів був проведений з порушенням принципів Fair Play, а саме: футболісти ФК «Карпати» Львів за певні отримані кошти програли матч ФК «Металіст» Харків у відповідності до домовленості з представником ФК «Металіст» Харків Красніковим Є.О.

Оцінюючи цей доказ і заперечення щодо нього сторін, що це, мовляв, не оригінал, що є сліди відставання звуку від зображення, КДК виходить із того, що Лашенков С.М. у бесіді з опитаним Гатаулліним І.Ф., підтвердив (що було на засіданні підтверджено Гатаулліним І.Ф.), що запис відповідає дійсності і що те, що на ньому сказано, також є правдою.

Оцінюючи покази Гатаулліна І.Ф., КДК приходять до переконання, що у розмові з ним Лашенков С.М. був цілком щирим, оскільки, як підтвердив Гатауллін І.Ф., як широко відомо у футбольних колах, між Гатаулліним І.Ф. і Лашенковим С.М. були дуже довірчі відносини протягом багатьох років і донині, Лашенков С.М. довіряв Гатаулліну І.Ф., як людині, що зіграла свого часу важливу роль у його житті та кар'єрі, яку він поважає та довіряє. КДК ФФУ надає перевагу первинним показам Лашенкова С.М. над його подальшою відмовою, оскільки, як він сам засвідчив, що він у розмові з Димінським П.П. розказав усе, адже він не думав, що проводиться запис розмови. Його відмова, пов'язана з розумінням наслідків – закінчення футбольної кар'єри в разі набуття цим епізодом розголосу;

- Правдивість плівки, на переконання КДК, підтверджується і тим, що вона була передана ФК «Карпати» Львів через Єфремова О.А. в ФФУ і в CAS, (інкримінуючи Федоріву В.М. порушення принципів Fair Play), хоча керівництво «Карпат» не могло не розуміти, що йдеться про порушення цього принципу фактично всім клубом та частиною його керівництва. Важко собі уявити сценарій, за якого клуб надумано паплюжить власне ім'я і примислює свою участь у договірному матчі;

- КДК надає переважну вагу свідченнями Худоб'яка І.Я. у прокуратурі Шевченківського району м. Львова, де він був попереджений про кримінальну відповідальність у разі надання неправдивих свідчень. Саме під загрозою кримінальної відповідальності Худоб'як І.Я.

повідомив, що «...гру команди може оцінити як незадовільну, так само як і свою. Таку гру команди в даному футбольному матчі може пояснити тим, що деякі гравці фактично здали гру, отримавши за це певні кошти в якості винагороди...»; подальша його відмова від дачі аналогічних свідчень Комітету з етики видається нещирою, оскільки інакше не можна пояснити – навіщо, з якою метою і з яких причин він обмовив не тільки себе, а і своїх товаришів по команді, з якими був у нормальних відносинах, як всі вони показали;

- Зазначений факт «договірного матчу» та участі у ньому усіх футболістів, притягнутих до відповідальності, підтверджується також показами футболіста Налепи М., який за власної ініціативи у телефонному режимі заявив, що дійсно матч 19.04.2008 р. між командами «Металіст» – «Карпати» був «договірним», подальша відмова від свідчень, начебто наданих у стані алкогольного сп'яніння, виглядає надуманою, адже свідки бесіди Кочетова І. М. з Налепою М., що проходила через гучномовець – Старовойт В. К., Гатауллін І. Ф. засвідчили, що голос Налепи М. був звичайний, по голосу Налепи М. не відчувалося, що він знаходиться у стані алкогольного сп'яніння. Більше того Налєпа М. був згодний на зустріч і лише згодом раптово змінив свої свідчення, при цьому репліки звучали, як від людини вкрай наляканої;

- Факт договірного матчу фактично офіційно підтверджує Дедишин І.М., як представник «Карпати» Львів, у своїй апеляційній скарзі до CAS на рішення АК ФФУ по Федоріву В.М. При викладені фактів беззаперечно зазначено, що футболіст Федорів В.М. грубо порушив принципи Fair Play, а саме отримав значні кошти за програш у матчі 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р. та у якості доказу надали CAS запис та розшифровку бесіди Димінського П.П. з Лашенковим С.М.;

- Відсутність ведення належної боротьби підтверджується висновком робочої групи ФФУ, яка 17 лютого 2010 року, переглянувши відеозапис матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, відобразила у висновках певні ознаки, які могли свідчити про відсутність спортивної боротьби з боку «Карпат»;

- Фактично «договірний» характер матчу не заперечував і Єфремов О.А., основним завданням якого було закриття розгляду органами здійснення футбольного правосуддя справи Федорів В.М. проти ФК «Карпати» Львів.

Сукупність зазначених джерел інформації приводить КДК ФФУ до підставного переконання, що футболісти «Карпати» Львів взяли участь у «договірному» матчі 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів: Лашенков С.М. отримав кошти та організував їх розподіл між іншими футболістами, зокрема – Худоб'яком І.Я., Налепою М. та іншими.

Тому КДК ФФУ вважає, що є підстави застосувати наступні санкції:

- анулювати результат матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р. та зарахувати командам технічну поразку -:-;

- позбавити команди ФК «Карпати» Львів та ФК «Металіст» Харків 9 турнірних очок у чемпіонаті України в сезоні 2010/2011 років та зобов'язати сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 25 000 у.о. в гривневому еквіваленті;

- заборонити довічно заступнику генерального директора ФК «Металіст» Харків Краснікову Є.О. та футболісту Лашенкову С.М. здійснювати діяльність, пов'язану з футболом;

- заборонити почесному президенту ФК «Карпати» Львів Димінському П.П. здійснювати будь-яку діяльність, пов'язану з футболом, строком на 12 місяців з моменту набуття рішенням чинності;
- заборонити колишньому генеральному директору ФК «Карпати» Львів Дедишину І.М. здійснювати будь-яку діяльність, пов'язану з футболом, строком на 5 років з моменту набуття рішенням чинності;
- заборонити генеральному директору ОПФКУ «Прем'єр-ліга» Єфремову О.А. здійснювати будь-яку діяльність, пов'язану з футболом, строком на 6 місяців з моменту набуття рішенням чинності;
- зобов'язати футболістів Іщенка М.А., Кирильчика П.В., Кобіна В.В., Кожанова Д.С., Мартищука Ю.В., Ощипка І.Д., Пшеничних С.М., Федоріва В.М., Фещука М.І., Худоб'яка І.Я. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті;
- зобов'язати футболістів Голодюка О.Ю., Годвіна С., Женьюха О.В., Зеньова С., Кополовця М.М., Налєпу М., Петрівського Т.С., Ткачука А.М. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.

При цьому при визначенні санкцій КДК ФФУ врахував пом'якшуючі та обтяжуючі обставини.

Щодо Лашенкова С.М. – обтяжуючі обставини:

Головна роль в організації «договірного» матчу, введення в оману інших футболістів, що в будь-якому випадку матч буде програний, а гроші підуть арбітрам матчу, брав безпосередню участь при розподілі коштів, схилив інших до здачі матчу.

Щодо інших футболістів «Карпати» Львів:

У якості пом'якшуючих обставин враховується введення футболістів в оману Лашенковим С.М. про вирішеність долі матчу, що за період розслідування їх нервова та залякана поведінка свідчить, що вони усвідомили тяжкість вчиненого порушення, та що таке порушення вчинено вперше.

Щодо Краснікова Є.О.:

КДК вважає доведеним факт, що саме він брав участь у організації договірного матчу, що підтверджується показами Лашенкова С.М., яким КДК довіряє з вищенаведених причин. Заперечення Краснікова Є.О. виглядають вкрай непереконливими, його поведінка під час слухання справи КДК свідчила про те, що він приховує справжні обставини справи, тому КДК доходить до підставного переконання щодо його вини в організації договірного матчу і не вбачає пом'якшуючих обставин.

Щодо Димінського П.П.:

КДК ФФУ вбачає порушення принципів Fair Play у тому, що він приховував факт «договірного» матчу – запис розмови зроблено 16 травня 2008 року, а інформація надана ФК «Карпати» ФФУ вперше у червні 2009 року, більше ніж через рік, а плівка надана КДК, і то неофіційно, лише у січні 2010 року. Маючи доказ договірного матчу, замість передати його негайно до органів здійснення футбольного правосуддя чи Комітету з етики та Чесної гри для належного розслідування і притягнення всіх винних до відповідальності, він використовував відповідний запис для впливу на футболістів при їх трансферах, звільненнях, не виплатах, що підтверджується, зокрема, фавбулою справи Федоріва В.М. та поясненнями Лашенкова С.М. Комітету з етики і Чесної гри.

Щодо Дедишина І.М.:

Перебуваючи на посаді генерального директора «Карпати» Львів, він свідомо і активно приховував факти порушення принципів Fair Play, факти внутрішнього розслідування, не усвідомлював значення такої нечесної поведінки і пред'явив плівку, яка свідчила про факт договірному матчу, лише у якості контраргументу вимогам Федоріва В.М.

Більше того, його нерозуміння ситуації сягає міжнародного рівня, оскільки він посилається на факт порушення принципів Fair Play, як підстави для невиконання Федоріву В.М. заборгованості, не усвідомлюючи, що при цьому він буквально «бравує» фактом договірному матчу, участі в ньому не тільки Федоріва В.М., а й інших гравців, які отримали гроші, і при цьому не вважав весь цей час за потрібне повідомити органи здійснення футбольного правосуддя про необхідність вжиття дисциплінарних санкцій до всіх осіб, задіяних в організації і проведенні договірному матчу. Його нечесність виявилась і у відмові надати матеріали ФФУ у тому обсязі, у якому вони були надані CAS та представлялися в УЄФА. Дедишин І.М. зазначив, що більшість питань під час внутрішнього розслідування виникла після перегляду відеозапису матчу, у зв'язку з діями футболістів захисної ланки, що не всі футболісти дали згоду на розмову з керівництвом, а записаною була тільки розмова Димінського П.П. з Лашенковим С.М. та що в результаті розслідування клуб «позбавився» 7 учасників матчу, деякі футболісти були переведені до другої команди клубу, а «Карпати» Львів перестав здійснювати їм додаткові виплати.

Також нечесність Дедишина І.М. виявилась і в тому, що він свідомо спробував перекласти відповідальність за нерозслідування можливого факту «договірному» матчу на ФФУ, завідомо для нього безпідставно звинувачуючи ФФУ у ЗМІ та в листах до УЄФА. Як вбачається з листа німецького адвоката, представника ФК «Карпати», який наразі підтримує звернення Дедишина І.М. до CAS, у межах внутрішнього розслідування в клубі принаймні були опитані всі гравці оборони, та інші гравці, всі вони підтвердили договірний характер матчу. При цьому, надавши цю інформацію німецькому адвокату, Дедишин І.М. не надав цю інформацію ФФУ на всіх етапах розслідування цього інциденту, водночас звинувачуючи ФФУ в бездіяльності щодо розслідування. Це свідчить про вмисне спалювання Дедишиним І.М. репутації ФФУ, шляхом надання неправдивої інформації про повну обізнаність ФФУ щодо факту «договірному» матчу і її мниму байдужість щодо дисциплінарного переслідування винних осіб. Зважаючи на посаду Дедишина І.М. та характер його поведінки впродовж всього розслідування, КДК пом'якшуючих обставин не вбачає.

Щодо Єфремова О.А.:

КДК ФФУ встановив, що Єфремов О.А. як до розгляду питання, так і під час самого засідання так і не усвідомив невідповідність принципу Fair Play своїх дій – замовчування факту можливого порушення принципів Fair Play з боку підлеглих йому осіб та футболістів ФК «Карпати». Працюючи в «Карпати» Львів на посаді генерального директора, він не ініціював розслідування у клубі, хоча визнав, що якісь чутки були, не цікавився результатами такого розслідування, намагався конфіденційно домовитися по справі Федоріва В.М. шляхом таємного надання плівки із записом Лашенкова С.М., що підтверджується як свідченнями Бандурка О.І. так і його особистими свідченнями. У якості пом'якшуючої обставини КДК враховує похилий вік, стан здоров'я та емоційне сприйняття Єфремовим О.А. ситуації, що склалася.

Щодо клубів «Карпати» Львів і «Металіст» Харків, як юридичних осіб:

Оскільки КДК дійшов прийнятного для всіх членів КДК переконання щодо доведеності факту «договірному» матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що закінчився з рахунком 4:0 на користь «Металіст» Харків, а саме переконався, що матч був проведений без спортивної боротьби з боку футболістів «Карпати» Львів за винагороду в інтересах «Металіст» Харків. Це щонайгрубішим чином порушує принцип Fair Play, підходить до нульової терпимості до договірних матчів з боку

УЄФА, необхідності безкомпромісної боротьби з таким негативним явищем як прояви корупції у футболі, а відтак вимагає адекватного покарання обох клубів.

КДК не вбачає щодо обох юридичних осіб пом'якшуючих обставин. Щодо обох клубів КДК виходить з принципу об'єктивної відповідальності юридичних осіб за порушення, здійсненні їх представниками (як офіційними, так і не офіційними). Зважаючи на серйозність порушення, КДК вважає за доцільне застосувати до обох клубів однакові санкції. Підставність застосування дисциплінарних санкцій обґрунтована вище, але КДК вважає за потрібне наголосити, що застосування цих санкцій до клубу має слугувати як попередження поширення такого негативного явища в українському футболі та здійснення контролю юридичними особами за можливими порушеннями з боку їх офіційних представників статутних та регламентних документів ФФУ, УЄФА і ФІФА.

За результатами розгляду справи, враховуючи вищевикладені факти, Висновок Комітету ФФУ з етики і Чесної гри щодо порушень принципів Fair Play до та під час проведення матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19.04.2008 р.; правовий висновок Юридичного комітету ФФУ стосовно тягара і стандарту доведення в дисциплінарних справах у футболі, зокрема пов'язаних з договірними матчами; роз'яснення УЄФА щодо визначення критерію доведеності у дисциплінарних справах; положення Кодексу ФФУ з етики і Чесної гри «Чесна гра – дисципліна і повага»; статтю 5 Дисциплінарних правил УЄФА, частину 1 статті 4, статтю 6, частини 1, 2 статті 7, частину 2.12 статті 8, частини 1.1, 2 статті 9, статті 10, частини 2 статті 12, частини 1.3, 2.4, 2.7, 3.5, 3.8 статті 14, частини 1.17, 1.18 статті 21, статтю 28, статтю 35, статтю 54, частини 2, 4 статті 60, статтю 66, частини 1, 2, 7 статті 67 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), статтю 4, статтю 6, частини 1, 2 статті 7, частину 2.12 статті 8, статтю 9, частину 2 статті 11, частину 2.7 статті 13, частину 1.10 статті 24, частину 2 статті 31, статтю 39, частину 2, 3 статті 58, частини 2, 4 статті 66, статтю 72, частину 1, 2, 7 статті 73 та пункт 1 Додатку до Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року), Контрольно-дисциплінарний комітет ФФУ

ВИРІШИВ:

1. Визнати, що матч 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р. був проведений із порушенням норм спортивної етики та носив договірний характер.
2. У відповідності до частини 2.12 статті 8, пункту 3.5 статті 14 Дисциплінарних правил ФФУ анулювати результат матчу 26-го туру 17-го чемпіонату України з футболу (сезон-2007/2008) між командами «Металіст» Харків – «Карпати» Львів, що відбувся 19 квітня 2008 р. та зарахувати командам технічну поразку -:-.
3. У відповідності до частин 1, 2 статті 7, частини 2.12 статті 8, частин 1.3, 3.8 статті 14, частин 1.17, 1.18 статті 21 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року) позбавити команду ФК «Карпати» Львів 9 турнірних очок у чемпіонаті України в сезоні 2010/2011 років та зобов'язати сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 25 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
4. У відповідності до частин 1, 2 статті 7, частини 2.12 статті 8, частин 1.3, 3.8 статті 14, частин 1.17, 1.18 статті 21 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року) позбавити команду ФК «Металіст» Харків 9 турнірних очок у чемпіонаті України в сезоні 2010/2011 років та зобов'язати сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 25 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
5. ФФУ, Прем'єр-лізі і ПФЛ внести зміни до турнірної таблиці сезону 2007/2008 років у відповідності до пункту 2 рішення.
6. Прем'єр-лізі внести зміни до турнірної таблиці сезону 2010/2011 у відповідності до пунктів 3, 4 рішення.

7. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року) заборонити довічно заступнику генерального директора ФК «Металіст» Харків Краснікову Є.О. здійснювати діяльність, пов'язану з футболом.
8. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року) заборонити довічно футболісту Лашенкову С.М. здійснювати діяльність, пов'язану з футболом.
9. У відповідності до частини 1 додатку №2 до Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року), частини 2.7 Статті 14 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року) заборонити почесному президенту ФК «Карпати» Львів Димінському П.П. здійснювати будь-яку діяльність, пов'язану з футболом, строком на 12 місяців з моменту набуття рішенням чинності.
10. У відповідності до частини 1 додатку №2 до Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року), частини 2.7 Статті 14 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року) заборонити колишньому генеральному директору ФК «Карпати» Львів Дедишину І.М. здійснювати будь-яку діяльність, пов'язану з футболом, строком на 5 років з моменту набуття рішенням чинності.
11. У відповідності до частини 1 додатку №2 до Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року), частини 2.7 Статті 14 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2009 року) заборонити генеральному директору ОПФКУ «Прем'єр-ліга» Єфремову О.А. здійснювати будь-яку діяльність, пов'язану з футболом, строком на 6 місяців з моменту набуття рішенням чинності.
12. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Іщенко М.А. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
13. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Кирильчика П.В. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
14. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Кобіна В.В. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
15. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Кожанова Д.С. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
16. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Мартищука Ю.В. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
17. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Ощипка І.Д. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
18. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Пшеничних С.М. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
19. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Федоріва В.М. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.

20. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Фещука М.І. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
21. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Худоб'яка І.Я. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 10 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
22. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Голодюка О.Ю. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
23. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Годвіна С. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
24. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Женюха О.В. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
25. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Зеньова С. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
26. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Кополовця М.М. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
27. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Налєпу М. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
28. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року), зобов'язати футболіста Петрівського Т.С. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.
29. У відповідності до статті 28 Дисциплінарних правил ФФУ (редакція 2007 року) зобов'язати футболіста Ткачука А.М. сплатити обов'язковий грошовий внесок у розмірі 5 000 у.о. в гривневому еквіваленті.

У відповідності до частини 4 статті 81 Дисциплінарних правил ФФУ, рішення КДК ФФУ може бути оскаржене до Апеляційного комітету ФФУ не пізніше 10 днів з моменту його отримання.

Голова КДК ФФУ С.РЕШКО